

som, at det var noget i den Retning, jeg udtalte. Men selv dette Citat beviser jo, at jeg havde reserveret mig alt muligt i Begyndelsen af mine Udtalelser. I det hele taget tror jeg, at baade overfor denne Deputation og overfor alle de andre Deputationer, overfor hvilke jeg i Udvalget har udtalt mig væsentligst paa mine egne Vegne, men paa en Maade maaske ogsaa noget paa Udvalgets Vegne, have mine Udtalelser været af den Beskaffenhed, at jeg meget vel kan taale, at de citeres baade her og andetsteds. Jeg havde blot ikke tænkt mig, at det skulde ske. Efter hans Citat skulde jeg i Udvalget have sagt, at denne Deputation havde nogenlunde god Udsigt til at faa sine Ønsker opfyldte. Jeg synes, jeg blot behøver at henvise til den Stilling, som Udvalgets Flertal ved anden Behandling indtog til disse Forslag; det viser vistnok, at Stemningen ogsaa den Gang, jeg udtalte mig, har været saadan, at det var berettiget at antage, at de havde nogen Udsigt til at faa deres Ønske opfyldt, idet Udvalgets Flertal ved sine Forslag til anden Behandling havde opfyldt Ønskerne. Hvad vi nu ere komne til siden, er en anden Sag, det skal jeg ikke forfølge videre.

Det ærede Medlem for Næstved (Andreasen) bebrejdede Udvalgets Flertal, at det havde forladt sin Stilling fra anden Behandling. Ja, vi have ikke fastholdt alle de Ændringsforslag, vi havde stillet til anden Behandling, og som vi toge tilbage til nærmere Forhandling med Ministeren. Naar vi toge dem tilbage med den Motivering, at de skulde underkastes en nærmere Overvejelse og nærmere Forhandling med Ministeren, kunde det vel heller ikke godt være Forudsætningen, at vi fuldt ud og til Punkt og Prikke kunde hævde den Stilling at gennemføre alt, hvad vi forlangte, og som Ministeren ikke var enig med os om. Jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem for Næstved (Andreasen), som jeg ogsaa beklager, at Flertallet har maattet frafalde saa meget, som det har maattet, af det, der var fremme til anden Behandling. Jeg tror virkelig, Regeringen og Landet i det hele vare stærkt interesserede i disse Forslag. Jeg tror, vi vilde have gjort Land og Folk en stor Tjeneste ved i alt væsentligt at have fastholdt det, Udvalgets Flertal holdt paa ved anden Behandling.

Det ærede Medlems Argumentation led ganske vist af den Skavank, at man i alt væsentligt maatte faa Indtrykket af, at det, han var misfornøjet med, blot var, at

vi ikke havde hævdet vor Stilling overfor Næstved—Karrebæksminde-Banen. Det var vel nok det, der gjorde os lidt svage, at da det begyndte at knibe, holdt hver paa sit, og paa den Maade kunde vi ikke holde Flertallet samlet. Det er jo ikke saaledes, at Næstved—Karrebæksminde-Banen i højere Grad har Krav paa at blive Statsbane eller faa større Tilskud end saa mange andre Baneforslag, der vare fremme, og naar vi derfor ikke kunde holde fast paa det hele, maatte det selvfølgelig bryde. Jeg har andre Baner, jeg maa beklage ikke kom med, dels som Statsbaner og dels med større Tilskud. Desuagtet siger jeg dog, at Udvalgets Arbejde har ført med sig, ogsaa ved Overvejelserne mellem anden og tredje Behandling, at vi have faaet meget mere gennemført, dels af ny Baner, dels af forøgede Tilskud, end Ministeren før anden Behandling var villig til at gaa ind paa. Den højtærede Minister siger selv, at det er saadan noget som en 6 Mill. Kr.; jeg tror nu, at han eller rettere hans Ingeniører regne med for store Tal, men det skal jeg lade staa. For disse 6 Mill. Kr. have vi faaet enten ny Baner eller forøgede Tilskud til allerede foreslaaede Baner, og jeg skulde dog mene, at det var noget i Befolkningens Interesse.

Dernæst skal jeg omtale det Par Ændringsforslag, jeg er Medforslagsstiller til. Jeg vil først gøre en Bemærkning angaaende Ændringsforslag Nr. 2, som jeg ogsaa er Medforslagsstiller til. Det kunde synes at være selvmodsigende at være Medforslagsstiller baade til Nr. 2 og 3, fordi Nr. 2 væsentligt er et Regeringsforslag — det angaar altsaa Banerne ved Holstebro, som man vil se —, hvorimod Nr. 3 er et Ændringsforslag, et Tillæg til selve Regeringsforslaget. Naar jeg staa som Medforslagsstiller af Nr. 2, er det, fordi det, trods det er et Regeringsforslag, efter min Mening medfører en Forbedring, idet det nævner for Ringkøbing—Nørre Omme-Banen Ølstrup og Brejning som Punkter, Banen skal berøre. Da der kun staa 3 Medlemmer om det andet Forslag, maa vi vel gaa ud fra, at anten falder det eller ogsaa tages det tilbage. Det, som jeg saa i yderste Nødsfald kunde ønske, var en Forbedring af selve Regeringsforslaget angaaende Nørre Omme—Ringkøbing-Banen, og den indeholdes i Nr. 2. Derfor staa jeg som Medforslagsstiller til det. Nr. 3 er jo det, der har været Strid om med den højtærede Minister. Det tiltrædes nu af et Mindretal, medens vi vare 12 om det